

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621010100
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2023:5621010100.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou na hlavnom pojednávaní dňa 16. augusta 2023 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

O b ť a l o v a n ý

A. A. B. C. D. E. F. G. H., nar. XX. X. XXXX v I. A., trvale bytom J. XXXX/X, I. K., L. I. A., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS pre mladistvých Sučany,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

dňa 16. 1. 2019 v čase asi o 15.30 hod. v podchode popod železničnú trať v Liptovskom Hrádku po tom, ako poškodená B. M., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom ul. N. H. F. XXX/XX, I. K., okres Liptovský Mikuláš, zišla po schodoch do dolnej časti podchodu, chytil ju zozadu za ruksak, ktorý mala na chrbte, driapal týmto ruksakom, následne ju zhodil na zem, keď bola na zemi, rozzipsoval zips na ruksaku, ktorý mala stále na chrbte a z ruksaku jej odcudzil dámsku koženú peňaženku bielo-béžovej farby s nápisom Laura Biagiotti, a následne utekal z podchodu po schodoch von, v peňaženke sa nachádzala hotovosť vo výške približne 400,- Eur, bankomatová karta zo O. O., rôzne zľavové karty z obchodov, potvrdenky o kúpe tovaru, čím týmto skutkom bola spôsobená škoda poškodenej B. M., nar. XX. X. XXXX, vo výške 400,- Eur,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe – osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na s ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho súd z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd r u š í výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/35/2019-214 zo dňa 17. 4. 2019, doručený obžalovanému dňa 17. 4. 2019, právoplatný dňa 17. 4. 2019, ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu na 2 roky a 6 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej B. M., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom ul. N. H. F. XXX/XX, I. K., okres I. A., spôsobenú škodu vo výške 400,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 24. 3. 2021 na A. A. obžalobu pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s použitím § 139 písm. e/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na vyššie popísanom skutkovom základe.

Obžalovaný A. A. nemal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste s prokurátorom a po zákonomnom poučení v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Keďže obžalovaný využil právo na odopretie výpovede, súd na návrh prokurátora postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jeho skoršiu výpoveď z prípravného konania zo dňa 30. 8. 2019. Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že skutok, z ktorého je obvinený, nespáchal. Na ten deň si pamätá úplne presne. Dňa 16. 1. 2019 bol s B. O. z I. A., L. u nej doma, pretože tam vtedy býval, bola to jeho vtedajšia priateľka, len si odbehol za svojim synom P. A. do Liptovského Hrádku, ktorého chcel vidieť, v tom čase mal 15 rokov. Stretli sa u syna doma na Q. R. I. K., čas, nevedel presne povedať. Bol tam asi hodinu, nikto nebol s nimi, boli spolu len oni dvaja. Po tejto návšteve išiel domov na autobuse, vystúpil v Okoličnom, čas si presne nepamätal a opätovne išiel k B. O. do Okoličného. Spomínal si, že cestou v Liptovskom Hrádku, keď išiel na autobus na autobusovú stanicu, zavolať A. F., či by ho nešiel zaviesť do Liptovského Mikuláša, ten mu povedal, že má zavolať neskôr, nepamätal si presne, či mu volal raz alebo dva krát, ale išiel mu už autobus, tak išiel domov na autobuse a s A. F. sa ani nestretol. Po vystúpení z autobusu išiel k B. O.. Ďalej uviedol, že si to pamätá len približne a pani v podchode v Liptovskom Hrádku 16. 1. 2019 neprepadol. Dodal, že S. aj s F. sú drogovzo závislí, sú to nedôveryhodné osoby a nevie, prečo rozprávajú také veci, že lúpež spáchal on. Nevie, kto ju spáchal, ale on to určite nebol.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie výsluchom poškodenej B. M., svedkov B. O., A. F., T. S., znalca T. E. E. S., Q., a prečítaním listinných dôkazov.

Svedkyňa a poškodená B. M. v prípravnom konaní dňa 2. 10. 2019 vypovedala, že 16. 1. 2019 asi o 15.30 hod. sa vrátila z masáže vlakom z Okoličného. Po príchode vlaku na stanicu do Liptovského Hrádku vystúpila, zo stanice šla cez hlavnú cestu rovno k bankomatu O. O. v Liptovskom Hrádku, kde si vybrala 350,- Eur a peniaze si vložila do peňaženky, aj s bankomatovou kartou. Peňaženku dala do ruksaku, ktorý si dala na chrbát. Prešla cez hlavnú cestu ku podchodu v Liptovskom Hrádku, vošla do podchodu, zišla po schodoch a keď už bola celkom dole, zrazu zacítila, že ju niekto driape za ruksak. Dala ruky k sebe, aby jej ruksak nezobrali. Ani nevie ako, zrazu sa ocitla na zemi, nevie ako a znovu stála na nohách, otočila sa smerom k páchatelovi. Bol jeden, videla ho len kútikom oka. Videla, že otváral jej ruksak, otvoril zips, vopchal ruku do ruksaka a zbadala, že keď ju vytiahol, mal v ruke jej peňaženku. Do tváre mu nevidela, ani si nevšimla jeho postavu, respektíve, čo mal oblečené. Utkvela jej tá ruka, ako berie peňaženku z ruksaku. Potom začal utekať smerom hore schodmi, vybehla za ním a kričala, aby niekto zavolať políciu, že ju okradli. Keď vyšla z podchodu zbadala ako beží smerom ku nadjazdu ponad železnicu, utekal popod ten nadjazd popri železnici, zbadala ho asi na vzdialenosť 100 metrov a videla, že mal oblečené všetko čierne, čiernu čiapku, čiernu vetrovku, čierne nohavice a mal aj tmavé alebo čierne topánky. Bol štíhlejší a vyšší, zdal sa jej skôr vyšší, možno mohol mať

okolo 180 cm, bližšie si ho nevšimla. Vošla do pizzerie, ktorá je vedľa podchodu, kde zavolali políciu a potom jej nejaký pán priniesol telefón s tým, že sa našiel v podchode. Ešte pred príchodom polície išla do sporiteľne zablokovať bankomatovú kartu, ktorá sa nachádzala v peňaženke. Peňaženka bola bledej, béžovo-bielej farby, bola to dámska kožená peňaženka zn. Laura Biagiotti, ktorú dostala ako dar k parfumu zn. Laura Biagiotti, ktorý stál asi 60,- Eur pred 8 rokmi. Podľa nej mohla mať hodnotu asi 10,- Eur. V peňaženke mala potvrdenky o kúpe tovaru, inkasné poplatky, peniaze 350,- Eur, ktoré vybrala z bankomatu O. O. a peniaze, ktoré tam mala predtým, a to jednu bankovku 20,- Eur, jednu bankovku 5,- Eur a v prednom vrecku na zips kovové mince v hodnote asi 15,- Eur. Mala tam tiež bankomatovú kartu O. O., karty do obchodov Jednota, CBA, COOP Jednota, preukážku na železnicu, kartičku na masáž, strihanie, z lekárne, telefónne vizitky, celiak kartu na stravu. Pri skutku neutrpela žiadne zranenie, bola jej spôsobená škoda krádežou peňazí vo výške 390,- Eur a krádežou peňaženky 10,- Eur, teda spolu 400,- Eur.

Svedkyňa a poškodená na hlavnom pojednávaní dňa 29. 5. 2023 vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní a dodala, že políciu nezavolala ona, pretože jej v podchode vypadol mobil. To, že bol páchatel' mladší, usúdila z toho, že rýchlo bežal. Bolo to zozadu, takže do tváre ani nevie, či ho videla, nevšimla si preto žiadne tetovanie, ani farbu pleti. Peňaženka, ktorá jej bola ukradnutá, nebola červenej, ale bielo-béžovej farby. V deň skutku, po príchode polície, prišli do pizzerie dvaja policajti, ktorí sa jej pýtali na to, čo sa stalo. Potom prišli iní policajti, znova sa jej pýtali na okolnosti skutku, s týmito absolvovala výsluch, v ten deň na polícii vypočutá nebola. Vyšetrovateľom bola raz alebo dvakrát vypočutá. Snaží sa na to zabudnúť, nie je to pre ňu príjemný zážitok. Pri jej výsluchu bol iba vyšetrovateľ, prečítal jej, čo bolo zapísané na základe prvotného oznámenia, a pýtal sa, či niečo zmenila oproti tomu. Zápisnica z toho predošlého výsluchu jej bola prečítaná, a keďže s ňou súhlasila, tak ju podpísala. Počas toho, ako jej páchatel' bral ruksak a veci z neho, mu asi nepovedala nič, pretože bola vo veľkom šoku. Možno mu povedala „čo robíš“. Počas toho, ako utekal preč, na neho nekričala. Celý čas bola k nemu chrbtom. Až keď ju zdrapil za ten ruksak, bola na posledných schodoch, kde spadla. Čiapku ani kapucňu v čase skutku nemala na hlave. Vlasy mala tak, ako teraz, šedivé, nikdy si nefarbí vlasy. Od bankomatu do podchodu, resp. na koniec schodov v podchode, mohla prejsť najviac 50 metrov. V čase skutku mala na sebe oblečené rifle a bielo-červenú vetrovku. Ruksak bol tmavej farby. V tom čase bolo ešte vidno. Pri výbere peňazí si ľudí v okolí nevšimla, nemala na to dôvod. Po trase od bankomatu ku podchodu, ľudia boli, ale keď vošla do podchodu a po schodoch, tam už nebol nik.

Svedok A. F. v prípravnom konaní dňa 30. 8. 2019 vypovedal, že dňa 16. 1. 2019 bol pri herni Gladiátor v Liptovskom Hrádku a sedel vo svojom aute zn. Opel Vectra, modrej farby, poľskej ŠPZ PO-4W674, ktoré už nemá, išlo do šrotu. Sedel tam preto, že na mieste je verejný internet, na ktorom surfoval, presný čas uviesť nevie, bolo poobede. Vtedy mu na telefónne číslo XXXX XXX XXX zatelefonoval jeho kamarát A. A., ktorého pozná dva alebo tri roky a do telefónu mu povedal, aby pre neho prišiel ku katolíckemu kostolu v Liptovskom Hrádku a zaviezol ho do Liptovského Mikuláša. On mu na to povedal dobre, že ide. Ku kostolu prišiel na svojom aute, obvinený si hneď nasadol k nemu do auta na sedadlo spolujazdca vedľa neho a povedal, aby ho zaviezol do Liptovského Mikuláša. Ukázal mu béžovú dámsku peňaženku a pritom mu povedal, že ju ukradol nejakej žene v podchode v Liptovskom Hrádku. Túto peňaženku mu aj otvoril a bolo v nej do 400,- Eur, aspoň tak mu to povedal A., pričom svedok videl, že sú v nej uložené peniaze, boli v nej aj rôzne kartičky. Potom A. zaviezol do Liptovského Mikuláša, vyložil ho pri StopShope v Liptovskom Mikuláši, A. si peňaženku zobral so sebou. Kde išiel, nevie, autom odtiaľ odišiel. A. mu dal aj nejaké peniaze na benzín, asi 20,- Eur. Nevie, z akého čísla mu vtedy A. volal. Má ho uloženého ako „A.“ s číslom XXXX XXX XXX, takže je možné, že mu telefonoval z tohto čísla, ale A. mal aj telefón s inými číslami, tieto však na neho uložené nemal. Pamätal si to preto, lebo sa už vtedy dozvedel, že tam naozaj došlo k okradnutiu nejakej ženy v podchode a dal si to do súvisu.

Svedok na hlavnom pojednávaní dňa 29. 5. 2023 vypovedal, že o skutku sa dozvedel od žandárov. Od obžalovaného sa dozvedel, že v podchode našiel peňaženku. Nepamätal si, čo bližšie mu vravel. Tú peňaženku videl, ale nepamätal si, ako vyzerala, akú mala farbu. Stretli sa tak, že mu zavolať, kde je, a prišiel za ním, lebo sedel vo svojom aute pri herni v Liptovskom Hrádku. Chcel, aby ho odviezol do Liptovského Mikuláša. Z vrecka vybral tú peňaženku. Čo mu k nej vravel, si nepamätal. Za odvoz mu dal asi 20,- alebo 30,- Eur. Nepamätal si, odkiaľ peniaze vybral. Presnejšie to vedel, keď bol vypovedať pred štyrmi rokmi. Keďže svedok vypovedal odlišne, než v prípravnom konaní k peňaženke a k tomu, čo sa dialo v aute, kedy vypovedal, že mu obžalovaný ukázal dámsku béžovú peňaženku, že ju ukradol nejakej žene v podchode v Liptovskom Hrádku, otvoril ju a bolo v nej do 400,- Eur, povedal mu to A.,

videl, že sú v nej uložené peniaze, boli v nej aj rôzne kartičky, potom ho zaviezol do L. Mikuláša, vyložil pri StopShope, boli na návrh prokurátora odstraňované rozpory v jeho výpovediach, ku ktorým svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že si to už nepamätá, bolo to dávnejšie a pred vyšetrovateľom vypovedal pravdu.

Ďalej svedok vypovedal, že nevie, kedy sa od žandárov dozvedel o skutku. Zastavili ho na aute a pýtali sa. Zastavovali ho často, pretože mal voľakedy problémy, brával drogy. Vtedy za ne stíhaný nebol, ale bol stíhaný za ublíženie na zdraví. Policajti ho vtedy aj prehliadli a predvolali na výsluch. Poznali ho po mene. Nezastavili ho hneď v ten deň, ako viezol obžalovaného, ale s odstupom času. Nepamätal si už meno vyšetrovateľa. Vypovedať bol, či raz alebo dva razy. Vyšetrovateľ mu na výsluchu povedal, ak povie niečo v tejto veci, tak ho nebudú stíhať v jeho veci. Ako presne prebiehala výpoveď, si už nespomínal. Nevedel, čo robil obžalovaný v ten deň v Hrádku, ale bol tam stále, pretože tam mal rodinu, deti, kamarátov, predtým tam býval. Vyšetrovateľ mu vtedy nedal pokyn, oni už mali nejaké veci ohľadne tejto veci na A., vyšetrovateľ spomenul jeho meno. V tom období sa s obžalovaným stretávali často. Na otázku obžalovaného, či si dobre pamätá, že to bol on, koho v ten deň viezol, lebo on v ten deň išiel do Liptovského Mikuláša na autobuse, svedok uviedol, že si to s odstupom času už nepamätá.

Svedkyňa B. O. v prípravnom konaní dňa 2. 10. 2019 vypovedala, že A. A. z Liptovského Hrádku pozná od 13 rokov, sú kamaráti z detstva a od roku 2017 do 1. 7. 2019 spolu žili a bývali v Okoličnom, aj na Nábreží. Aj keď už spolu nežijú, v čase výpovede sa stretávali, boli v kontakte a mesiac pred jej výpoveďou jej ukázal uznesenie obvinenia z lúpeže v Liptovskom Hrádku. Po upresnení dátumu skutku dňa 16. 1. 2019 asi o 15:30 h. zo strany vyšetrovateľa k tomuto nevedela nič bližšie uviesť, nepamätala si, čo v daný deň robila, ale v tej dobe bývala v podnájme na U. R. V. aj s A.. Z Okoličného odišli koncom novembra 2018, pretože A. mal konflikt s jej mamou, ktorá tam tiež bývala, takže A. v tento dátum nemohol ísť za ňou do Okoličného, ako tvrdí, lebo bývali na Nábreží a v tej dobe do Okoličného ku mame nechodili z dôvodu konfliktu. Do Okoličného chodievala v tej dobe len ona zaviesť syna do škôlky, občas s ňou išiel aj A..

Svedkyňa B. O. na hlavnom pojednávaní dňa 23. 5. 2023 vypovedala, že o skutku vie len to, že obžalovaný aj s T., jeho priezvisko nevie, mali v Hrádku okradnúť nejakú pani. Obžalovaný povedal, že to neurobil. V tom čase bývali spolu v Okoličnom u jeho mamy. Nemali vtedy dve miesta, na ktorých by bývali. Ona so svojim synom sa neskôr odsťahovala do mesta. Bývala na nábreží, aj priamo v meste, a už asi rok býva v M. U. K.. Keďže svedkyňa vypovedala odlišne oproti prípravnému konaniu, ohľadne okolností, kde v tom čase s obžalovaným bývali, boli na návrh prokurátora odstraňované rozpory v jej výpovediach, na čo uviedla, že si to už presne nepamätá, vie, že bývali u jej mamy, nejakú dobu bol aj vo väzbe a prišiel bývať ku nej na nábrežie, nevedela, kedy to bolo. Vie, že obžalovaný navštevoval svojho syna v Liptovskom Hrádku, nevedela ako často. Jeho syn chodil aj k nim.

Svedok T. S. v prípravnom konaní dňa 18. 11. 2019 vypovedal, že to, čo uviedol pri výsluchu dňa 7. 5. 2019 nie je pravda, bol v strese, bol vtedy v šoku z toho, že mu chceli prištieť nejakú lúpež, ktorú mal spraviť s A. A.. Vtedy povedal, že mu A. A. mal povedať, že spravil tú lúpež, v podchode v Liptovskom Hrádku mal okradnúť nejakú pani, ale toto mu nepovedal. Svedok to povedal preto, že bol v šoku a vymyslel si aj to, že mal pri sebe aj nejakú hotovosť 300,- Eur a celá jeho vtedajšia výpoveď je nepravdivá.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28. 6. 2023 svedok T. S. vypovedal, že pri skutku prítomný nebol, ani ho nevidel, len počul, že obvinený to mohol spáchať, ale ľudia toho veľa narozprávajú na slobode. Nepamätal si, kto mu to vtedy hovoril. S obžalovaným sa o tejto veci bavili len o tom, že bol vypočutý na polícii a k tej výpovedi bol dotláčaný, aby obvineného z toho skutku označil. Vypočutý bol raz a druhýkrát išiel s obvineným na políciu a skoršiu výpoveď odvolal, lebo ho k nej príslušníci nútili. Donucovali ho k výsluchu tak, že mu dávali podnety, že ak označí obvineného z tohto skutku, budú sa s ním baviť ináč. V tom čase mal nejaké trestné veci, v ktorých bude mať nejaké výhody. Keď bol vzatý za nejakú inú vec, policajti nerozoberali jeho, ale A.. S A. v minulosti chodili spolu na kávu do mesta, ale nepáchali spolu trestnú činnosť. Keď ich policajti spolu videli a vedeli o tom, že sa stretávajú, mysleli si, že niečo spolu plánujú a idú niečo spáchať. V strese a v šoku bol, lebo mal strach z policajtov. Pri prvom výsluchu to prebiehalo tak, že mu povedali, že by bolo dobré, keby to priznal. Nevedel čo, tak mu povedali, že oni už vedia, že to bol A.. Po výpovedi ho pustili a išiel preč. Pri výsluchu boli dvaja policajti, pýtali sa obaja a jeden z nich mu dal na seba telefonický kontakt, mobilné číslo, že ho nemá nikomu dávať a má si to nechať len pre seba. Dali mu ho pre prípad, ak by im chcel oznámiť iné veci o trestnej činnosti nielen A., ale aj iných osôb. Výhodu od policajtov žiadnu nedostal, nemala byť ani za čo.

Zápisnica o výsluchu svedka P. A., syna obžalovaného, z prípravného konania zo dňa 16. 12. 2020 bola na hlavnom pojednávaní v súlade s ustanovením § 263 ods. 2 Trestného poriadku prečítaná, svedok v prípravnom konaní využil svoje právo nevypovedať z dôvodu príbuzenského pomeru k obžalovanému.

V prípravnom konaní bol znalcom T. E. E. S., Q., z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická antropológia podaný znalecký posudok č. 10/2021 zo dňa 3. 2. 2021, z ktorého záverov vyplýva, že osobu zachytenú na kamerovom zázname z Liptovského Hrádku dňa 16. 1. 2019 v čase od 15.27 hod. do 15.32 hod. bolo možné porovnať s osobou obvineného len na základe proporcionality postavy, pričom antropometrickou analýzou postavy zachytenej na zázname kamier z verejných priestorov Liptovského Hrádku dňa 16. 1. 2019 v čase medzi 15.27 - 15.32 hod. a následným porovnaním s osobou A. A., bola nájdená zhoda v proporcionality postavy a znalec konštatoval, že na analyzovanom zázname je s vysokou pravdepodobnosťou zachytený práve A. A.. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec, ktorý zotrval na svojich záveroch.

K otázke ohľadne vplyvu vstupných parametrov, na ktoré znalec poukázal v odpovedi na otázku č. 1 v znaleckom posudku, teda vzdialenosť snímania osoby a nepriaznivé poveternostné podmienky, na presnosť antropologickej analýzy, uviedol, že z uvedených dôvodov nebolo možné hodnotiť morfológické znaky tváre zachytené u osoby, ani vykonať antropometrickú analýzu tváre. Osobu zachytenú na uvedenom zázname bolo možné porovnať s osobou A. A. len na základe proporcionality postavy. Ako je uvedené v tabuľke 1 na strane 3 znaleckého posudku bolo možné merať len niektoré miery na postave osoby zachytenej na kamerovom zázname, teda výška osoby po plece, dĺžka dolnej končatiny, dĺžka trupu, dĺžka stehna, dĺžka predkolenia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je miera zhody uvedená len v proporciách týchto mier postavy. Čo sa týka merania týchto rozmerov, tie bolo možné merať objektívne. Rozmery uvádzané v znaleckom posudku boli merané tak, že na statických snímkach zhotovených z kamerového záznamu boli na postave vyznačené antropometrické body, uvedené na obrázku 4 na strane 8 znaleckého posudku, a na základe vzdialenosti medzi týmito bodmi bola zmeraná dĺžka jednotlivých segmentov. Tieto segmenty boli dávané do vzťahu tzv. indexov a porovnávané boli iba proporcie alebo indexy postavy. Ku vzdialenosti od objektívu kamery, v ktorej bola osoba snímaná, a akým druhom záznamového zariadenia bola osoba snímaná s ohľadom na technickú špecifikáciu, predovšetkým ohnisková vzdialenosť objektívu, znalec uviedol, že sa nevie vyjadriť a uvedené ani nie je jeho úlohou. Čo sa týka ohniskovej vzdialenosti, čím je objekt ďalej od objektívu, tým býva skreslenie osoby, dĺžok rozmerov postavy, menšie. K otázke vplyvu ohniskovej vzdialenosti objektívu vo vzťahu k proporcionality postavy na výslednom obrazovom zázname, znalec uviedol, že ohnisková vzdialenosť má významnú úlohu hlavne vtedy, keď je objekt snímaný z menšej vzdialenosti. Neskúmal to. K miere pravdepodobnosti, že na záznamoch nemusí ísť o osobu obžalovaného, ale o inú osobu, znalec uviedol, že každopádne túto osobu nemožno vylúčiť ako osobu, ktorá je zachytená na zázname. Z praxe alebo z iných posudkov väčšinou uvádza pri podobných prípadoch percento do 20-25 %. K otázke typickej, často sa vyskytujúcej postave muža podľa doterajších skúseností znalca uviedol, že priemerná výška postavy muža na Slovensku sa pohybuje niekde okolo 178 cm. Telesnú výšku v tomto prípade neporovnával. Z uvedených záznamov je ťažko určiteľné, akú výšku má muž na kamerových záznamoch. Znalec vždy porovnáva proporcionality postavy. Porovnanie jednotlivých rozmerov sa vykonáva prostredníctvom počítačového programu. Skutočnosť, že v tabuľke číslo 1 bolo možné porovnať štyri zo siedmich indexov, v rámci ktorých došlo ku zhode, nemá význam pre určenie miery pravdepodobnosti vo vzťahu ku konkrétnej osobe, ktorá bola porovnávaná. Pri zadávaní údajov do počítačového programu znalec postupuje tak, že si graficky označí dva body na postave a vzdialenosť medzi týmito bodmi je dĺžka daného segmentu. Dĺžku segmentu vypočíta program. Tento program robí len vzdialenosti. Ohnisková vzdialenosť je irelevantná.

Z listinných dôkazov prečítaných na hlavnom pojednávaní súd zistil nasledovný skutkový stav. Odborným vyjadrením, podaným spoločnosťou Sovatex Liptovský Hrádok, bola stanovená hodnota dámskej koženej peňaženky zn. Laura Biagiotti, bledobéžovej farby na 10,- Eur.

Z informácií poskytnutých mobilným operátorom O2 Slovakia s. r. o., vyplýva, že SIM karta s telefónnym číslom XXXX XXX XXX je registrovaná v databáze zákazníkov spoločnosti na užívateľa A. F., I. Q. XXX. Telekomunikačná prevádzka zo SIM karty s telefónnym číslom XXXX XXX XXX za obdobie 15:00 hod. do 16:00 hod. dňa 16. 1. 2019, vrátane lokalizácie počítačovej a koncovej bunky na ul. S. XXX R. I. K. a osobných údajov komunikujúcich strán, obsahuje výpis hovorov, z ktorého je zrejme, že volajúci

z telefónneho čísla +XXX XXX XXX XXX (prichádzajúci hovor na volané číslo XXXX XXX XXX – A. F.) dňa 16. 1. 2019 o 15:37:25 hod. (dĺžka „23“), telefonicky kontaktoval A. F. na uvedenom telefónnom čísle.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou na č. I. 58 – 62 vyplýva, že bola uskutočnená vyšetrovateľom PZ a kriminalistickým technikom za účasti poškodenej B. M. v podchode v Liptovskom Hrádku dňa 16. 1. 2019 so začiatkom o 17:00 hod. a ukončená o 17:30 hod.. Miesto obhliadky sa nachádza v Liptovskom Hrádku v hornom podchode nazývanom „Podchod“, ktorý sa nachádza oproti O. O. v I. K. a vedie popod železnicu. Do podchodu vedie schodište s tromi stupňami, ktoré ústi do samotnej časti podchodu. Žiadne stopy neboli zistené. Bola vyhotovená fotodokumentácia o počte farebných fotografií 9 kusov (aj na pripojenom CD). Podľa legendy k fotodokumentácii fotografie č. 1 a 2 zachytávajú pohľad na vchod do podchodu na ulici SNP v Liptovskom Hrádku od objektu Pizza Bosske, fotografie č. 3 a 4 pohľad do podchodu dole schodiskom, fotografia č. 5 pohľad na schodisko zospodu, fotografie č. 6 a 7 pohľad na podlahu podchodu pod schodiskom, č. 8 pohľad na špinavý rukáv vetrovky poškodenej a fotografia č. 9 pohľad na ruksak poškodenej.

Z úradného záznamu spísaného dňa 16. 1. 2019 poverenými príslušníkmi OO PZ Liptovský Hrádok (práp. Krúpa, ppráp. Rysuľa) vyplýva, že v uvedený deň vykonávali hliadkovú službu pod označením „Mandát 103“. V čase o 15:35 hod. bola hliadka vyslaná na preverenie oznámenia na ulici SNP v Liptovskom Hrádku, kde v novom podchode malo dôjsť k okradnutiu osoby. Po príchode na miesto bolo zistené, že je prítomná osoba, ktorá privolala políciu – A. (správne má byť B.) M., nar. XX. X. XXXX, N. H. XXX, I. K., momentálne bytom H. XXX, I. K.. Hliadka od tejto zistila, že dnešného dňa bola v Liptovskom Mikuláši. Z vlaku na železničnej stanici I. K. vystúpila asi o 15.30 hod., po vystúpení išla do bankomatu O. O. na druhej strane cesty SNP oproti novému podchodu v Liptovskom Hrádku, kde si v čase o 15.35 hod. vybrala finančnú hotovosť vo výške 350,- Eur. V danom momente, keď vyberala finančnú hotovosť z bankomatu si nikoho podozrivého v jej blízkosti ani v širšom okolí nevšimla. Pri vedľajšom bankomate síce vyberal nejaký neznámy muž, ten vošiel do banky. Finančnú hotovosť si vložila do bežovej dámskej peňaženky zn. Laura Biagiotti, v ktorej už mala finančnú hotovosť vo výške 50,- Eur (20,-, 20,- Eur a 10,- Eur), kde si odložila aj bankomatovú kartu O. O., peňaženku zatvorila a vložila do vrchného vrečka ruksaku a zips na vrečku zapla. Od bankomatu O. O. prešla cez prechod pre chodcov, cez ulicu SNP v Liptovskom Hrádku a vošla do nového podchodu. Keď zišla všetkými schodmi, zacítila ako ju niekto drží za ruksak, ťahá ju k zemi, chytila si oboma rukami ramienka na ruksaku a tieto držala. Neznáma osoba ju následne zvalila aj s ruksakom na zem, kde bez akýchkoľvek slov jej rozopla horný zips na ruksaku, odtiaľ vybrala dámsku peňaženku bežovej farby a túto jej odcudzila. Z nového podchodu vybehla po schodoch späť do mesta. Menovaná sa postavila a kričala o pomoc. V danom momente sa tam nikto nenachádzal. Podľa opisu A. (správne má byť B.) M. sa jednalo o osobu muža vo veku do 35 rokov, štíhlej postavy, výška okolo 180 až 190 cm, oblečené mal čiernu bundu, čierne nohavice, na hlave s čiernou čiapkou, obuté čierne topánky, tohto muža videla iba zozadu. Bližší popis uviesť nevedela. Po tom, ako jej muž zobral peňaženku, snažila sa za ním bežať, vybehla po schodoch z podchodu späť do mesta. Do podchodu vchádzala nejaká žena, ktorú pozná z videnia, meno uviesť nevedela. Pred pizzeriou, ktorá sa nachádza hneď vedľa nového podchodu, zbadala troch chlapcov, ktorých požiadala, aby volali políciu, ale bez úspechu, pozerali po nej, či jej nešibe. V diaľke, asi 250 m videla bežať muža v čiernom oblečení smerom popod nadjazd na ulici Pod lipami, bol už strašne ďaleko. Vošla do pizzerie, odkiaľ privolala mobilom od obsluhy políciu. Svoj mobil nevedela nájsť, po chvíli jej chlapci podali mobil. Hliadka OO PZ následne zaisťovala miesto činu a v súčinnosti s Mestskou políciou v Liptovskom Hrádku a hliadkou PMJ prepátrala únikovú trasu páchatel'a, širšie okolie ako starú cestu popri Váhu do obce Liptovská Porúbka, všetky uličky v mestskej časti pod Zapačom aj sídlisko Prekážka, druhú stranu mesta za železnicou, avšak s negatívnym výsledkom. Taktiež preverila herne v meste ako Gladiátor, Klub 24 s negatívnym výsledkom, zabezpečila kamerový záznam z Q. S. na ulici SNP, ktorej bankomat smeruje na miesto činu a zabezpečila kamerové záznamy z Mestskej polície z Liptovského Hrádku, z bankomatu O. O.. Na miesto sa dostavila hliadka OKP, vyšetrovateľ OR PZ, technik OKP, ktorí vec prevzali.

Zo záznamu z OPČ (poznal U. E.) OO PZ Liptovský Mikuláš, vyplýva, že dňa 16. 1. 2019 oznámila na OR PZ v Liptovskom Mikuláši lúpežné prepadnutie v podchode v Liptovskom Hrádku pri železničnej stanici B. M., ktorá k veci uviedla, že z uvedeného dňa si vybrala z bankomatu O. O. R. I. K. na námestí finančnú hotovosť vo výške 350,- Eur, ktorú si dala do svojej peňaženky. Peňaženku odložila do ruksaku, ktorý niesla na chrbte. Od bankomatu sa vydala cez cestu na druhú stranu, šla do podchodu, kde zišla po schodoch do dolnej časti podchodu, kde ju zozadu napadol neznámy muž, ktorý jej začal odzadu

trhať ruksak, ktorý mala na chrbte. Keď to ucítila, ruky ešte viac pritlačila k telu, aby jej ruksak neodcudzil. Neznámy muž ju zvalil na zem, pričom ruksak stále držala, rozopol zips v hornej časti ruksaku a odcudzil peňaženku, v ktorej mala hore uvedenú finančnú hotovosť, ktorú vybrala z bankomatu a mala tam zhruba ešte asi 50,- Eur, kreditnú kartu, karty z obchodov. Boli vykonané operatívne previerky počas služieb a bolo zistené, že uvedený skutok spáchal A. A., nar. XX. X. XXXX, ktorý je drogovovo závislý. Po skutku, keď odcudzil peňaženku, vybehol z podchodu naspäť vonku, pričom utekal po parku smerom ku tržnici, bežal popod most. Vzhľadom na skutočnosť, že sa dostal k finančnej hotovosti, tak sa telefonicky skontaktoval s neznámou osobou, ku ktorej nasadol do osobného motorového vozidla, ktoré bolo pri kostole v Liptovskom Hrádku, kde pribehol, nastúpil do neho, odišli do Liptovského Mikuláša. K osobe A. A. boli vykonané previerky a bolo zistené, že dňa 22. 1. 2019 a 23. 1. 2019 sa dopustil krádeží vecí, pričom bol obmedzený na osobnej slobode a nachádza sa vo väzbe v Žiline.

Ako listinný dôkaz bol prečítaný znalecký posudok č. 67/2019 podaný znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, sexuológia A. O. H., v konaní ČVS:ORP-41/1-VYS-LM-2019 ku skutkom krádeže zo dňa 22. 1. 2019 a dňa 23. 1. 2019 a poškodzovania cudzej veci zo dňa 4. 11. 2018, podľa ktorého záverov obvinený A. A. netrpel vážnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle v čase spáchania daných skutkov. Rozpoznávacie a ovládacie schopnosti v čase spáchania vyšetovaných skutkov krádeží boli znížené v malej miere, nevýznamnej, forenzne psychiatricky, malé zníženie bolo zapríčinené výlučne účinkom návykových látok požitých v tom čase, ktorých nepriaznivé účinky na jeho osobu poznal, tieto bol schopný predpokladať, rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obvineného boli v čase spáchania vyšetovaného skutku poškodzovania cudzej veci zachované. Zároveň znalec skonštatoval, že obvinený chápe zmysel trestného konania a chápal ho aj v čase spáchania skutkov. Pri pokračujúcom užívaní návykových látok považoval pobyt obvineného na slobode za nebezpečný pre spoločnosť, preto mu navrhol uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, jeho zdravotný stav nevyžadoval neodkladné prijatie do ústavnej zdravotnej starostlivosti. Jedná sa u neho o viacročnú, plne rozvinutú, kombinovanú telesnú aj psychickú závislosť od alkoholu a viacročnú plne rozvinutú psychickú závislosť od psychostimulantov a kanabinoïdov, pod vplyvom ktorých má sklony k dráždivosti a agresivite.

Primárka psychiatrického oddelenia LNšP Liptovský Mikuláš MUDr. Zuzana Janíková taktiež vo veci ČVS:ORP-41/1-VYS-LM-2019 podala lekársku správu k osobe A. A., podľa ktorej bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení od 3. 1. 2019 do 14. 1. 2019 pre závislosť od psychosomatík, pervitínu, priviedla ho bývalá manželka za účelom zastavenia niekoľkomesačného ťahu konzumu drogy, prepustený bol po detoxikačnej liečbe s plánovaným nástupom dobrovoľného toxikomanického liečenia.

Záznamy OR PZ LM Liptovský Mikuláš, spísané v tejto trestnej veci npor. S. A. H., U. A. Q. E. ku kamerovým záznamom (k trestnému činu lúpeže zo dňa 16. 1. 2019 v čase asi o 15.30 hod.), svedčia o tom, že boli zabezpečené kamerové záznamy z kamery mestskej polície umiestnenej na ich budove, ktorá zaberá ulicu SNP, vlakovú stanicu, autobusovú stanicu a námestie, tento bol vyhodnotený ako nekvalitný a záber na uliciach vzdialený niekoľko desiatok metrov. Z kamerového záznamu zo dňa 16. 1. 2019 od 15.00 – 16.00 hod. vyplýva, že v čase o 15.24 hod. prichádza vlak zo smeru Liptovský Mikuláš, na ktorom mala prísť poškodená, poškodenú z vlaku ani okolo stanice nebolo vidieť. V čase o 15.27 hod. ide podozrivý od Irish Pubu oblečený celý v čiernom, na hlave s čiapkou, následne si dáva na ruky rukavice, ide smerom k hlavnej ceste popri Q. S., asi o 15.32 hod. podozrivý vychádza od Q. S. zrýchleným krokom, ide cez hlavnú cestu popred pizzeriu Bosske smerom na podchod, o 15.33 hod. vidieť poškodenú pri pizzerii Bosske, oblečenú má bundu s bielymi rukávami, hrudník a chrbát červenej farby, na chrbte má ruksak, komunikuje s neznámou osobou, v čase o 15.39 hod. poškodená ide cez hlavnú cestu na druhú stranu, pravdepodobne do Q. S., o 15.52 hod. poškodená sa vracia k pizzerii.

Z úradných záznamov k zabezpečeným kamerovým záznamom z kamier firmy Rettenmeier Taträtimber, Liptovský Hrádok, pobočky Q. S. na ul. SNP, Herňa 24 a z herne Gladiátor, pobočky O. O. a jej vchodu do pobočky vyplýva, že sú buď vysoko nekvalitné, vzdialené alebo z nich neboli zistené žiadne relevantné poznatky k pohybu podozrivej osoby.

Obhajca predložil do konania výstupy z aplikácie google.mapy, na ktorých je obhajobou vyznačený pohyb podozrivej osoby podľa nimi prezentovaného priebehu skutkových okolností, respektíve na základe informácií poskytnutých mobilným operátorom O2 Slovakia s. r. o. o telefonickom kontakte medzi

mobilnými číslami používanými obžalovaným a svedkom A. F. dňa 16. 1. 2019 v čase o 15.37 hod., ktoré analyzoval obhajca vo svojom prednese.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotiac všetky dôkazy získané zákonným spôsobom, podľa svojho vnútorného presvedčenia, založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito, ako aj v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že skutok popísaný vo výrokovvej časti rozsudku sa stal, dopustil sa ho obžalovaný A. A., ktorý svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, preto ho súd uznal vinným z ich spáchania.

Zločinu lúpeže sa podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Prísnejšia právna kvalifikácia podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, sa použije, ak spácha vyššie uvedený čin na chránenej osobe (osobe vyššieho veku, t. j. staršej ako 60 rokov). Objektom tohto trestného činu je osobná sloboda a majetok, ktorého sa chce páchatel zmocniť. Objektívnu stránku tohto trestného činu je konanie páchatela spočívajúce v použití násillia alebo hrozby násillím ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Trestný čin je spáchaný násillím, ak páchatel na jeho spáchanie použije fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby, alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľstou, alebo ak páchatel použil násilie proti veci iného (§ 122 ods. 7). Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, ktorý sa musí vzťahovať tak na násilné konanie, ktorým chce páchatel prekonať alebo znemožniť odpor obete, pre ktorý sa inak nemôže zmocniť veci, ako aj na to, aby sa zmocnil cudzej veci. Pri spolupáchatelstve nie je rozhodujúce, či každý z páchatelov použil násilie, lebo konkrétnu účasť na lúpeži si môžu spolupáchatelia rozdeliť (R 67/1971).

Obžalovaný namietal viaceré skutkové okolnosti preukázané vykonaným dokazovaním a uvádzané svedkami. Viaceré z týchto námietok však boli vyvrátené inými dôkazmi alebo rozpormi v jeho vlastných výpovediach. Hoci obžalovaný spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu od počiatku popieral, z jeho spáchania je usvedčovaný súborom nepriamych dôkazov, najmä výpoveďou poškodenej, ktorá v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní jasne a presne popísala priebeh stíhaného skutku, ďalej výpoveďami nepriamych svedkov A. F. a B. O., závermi znaleckého dokazovania z odvetvia kriminalistickej antropológie, a informáciami poskytnutými mobilným operátorom O2 Slovakia s. r. o., k prijatým telefonátom užívateľom A. F., na mobilný telefón číslo XXXX XXX XXX. Skutkové okolnosti lúpeže mal súd jednoznačne a bez pochybností preukázané výpoveďou poškodenej, zápisnicou o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou a listinnými dôkazmi – úradnými záznamami spísanými dňa 16. 1. 2019 poverenými príslušníkmi OO PZ Liptovský Hrádok, ktorí prišli bezprostredne na miesto činu, záznamom z operatívno-pátracej činnosti U. E., OO PZ Liptovský Mikuláš, ktorý sa dostavil na miesto činu a tiež záznamami OR PZ LM Liptovský Mikuláš spísanými (U. S. A. H., U. A. Q. E.) ku zabezpečeným kamerovým záznamom, ktoré zachytávajú osoby podozrivého a poškodenej a boli podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku z odboru kriminalistickej antropológie. V zhode s popisom podozrivého poškodenej je osoba podozrivého opísaná v uvedenom zázname, ktorý vychádza z predmetného kamerového záznamu a síce, že podozrivý oblečený celý v čiernom, s čiapkou na hlave a rukavicami sa v čase medzi 15.27 hod. a 15.32 hod. pohyboval smerom k podchodu, kde touto osobou došlo k prepadnutiu a lúpeži na poškodenej. Spôsobená škoda odcudzením finančnej hotovosti vo výške približne 400,- Eur bola preukázaná výpoveďou poškodenej B. M., z ktorej vyplynulo, že pred skutkom si vybrala z bankomatu hotovosť 350,- Eur, ktorú vložila do peňaženky, v ktorej už mala hotovosť vo výške 50,- Eur (20,-, 20,- Eur a 10,- Eur), respektíve neskôr uviedla bankovky v hodnote 20,- Eur, 5,- Eur a kovové mince cca 15,- Eur, a škoda na odcudzenej peňaženke vo výške 10,- Eur bola preukázaná odborným vyjadrením k jej zostatkovej hodnote.

Poškodená bola očitou svedkyňou spáchaného skutku, avšak vzhľadom na skutočnosť, že páchatel k nej pristúpil a zaútočil na ňu od chrbta, aktívne sa bránila, aby neprišla o rucksak, bola zhodená páchatelom na zem, nepodarilo sa jej dostatočne dobre vidieť tvár páchatela. Z jej výpovede je však preukázané, že páchatela dokázala popísať podľa oblečenia a výšky a typu postavy, tak, že bol v tmavom oblečení, s čiapkou na hlave, bol skôr štíhlejšej a vyššej postavy a skôr mladšieho veku, čo usúdila z rýchlosti jeho behu, teda bola schopná vypovedať len k počtu páchatelov, ktorý bol jeden, ku konaniu, ktorého sa voči nej dopustil, a následne, keď sa zdvihla zo zeme a vybehla von z podchodu, vedela sa vyjadriť k popisu oblečenia a postavy a tiež k smeru, ktorým páchatel z podchodu utekal. Vzhľadom na to nebolo možné od poškodenej oprávnene očakávať, že by dokázala popísať páchatela takým konkrétnym spôsobom, že

by s ňou bolo možné vykonať rekogníciu. Až na základe znaleckého posudku z odvetvia kriminalistickej antropológie v prípravnom konaní bolo možné identifikovať páchatel'a skutku.

Pokiaľ sa týka výpovedí jednotlivých svedkov, u B. O., jej výpoveď síce nemala zásadnú dôkaznú hodnotu k okolnostiam samotného skutku, avšak bezpečne z nej vyplýva skutočnosť, že v čase spáchania skutku sa obžalovaný nemohol vracat' do miesta vtedajšieho bydliska v Okoličnom, keďže v tom čase žili svedkyňa a obžalovaný ako druhovia v spoločnej domácnosti, avšak nebývali v Okoličnom, ale na Nábřeží. Z uvedeného je zrejmé, že verzia obžalovaného o tom, kde sa z Liptovského Hrádku presunul, nie je pravdivá, je zavádzajúca a preto jeho výpoveď je v tejto časti vyvrátená a nemožno ju vnímať ako dôveryhodnú.

Rovnako nedôveryhodne a tendenčne je možné hodnotiť výpoveď svedka T. S., ktorý v prípravnom konaní v zásade usvedčoval obžalovaného zo spáchania skutku, následne ďalšou výpoveďou svoju predchádzajúcu výpoveď poprel, čo potvrdil aj na hlavnom pojednávaní, poukázal pri tom na určitý nátlak zo strany vyšetrovateľa pri jeho výsluchu, resp. skôr ponuku, ak uvedie niečo bližšie ku stíhanému skutku, môže počítat' s prospechom alebo výhodami na svojej strane v prípade svojich vlastných trestných stíhaní, ktoré sa v tom čase proti nemu viedli. K tejto výpovedi je však nutné uviesť najmä to, že pokiaľ svedok poukazoval na svoju prvotnú výpoveď z prípravného konania zo dňa 7. 5. 2019, súd obsah tejto výpovede pri hodnotení jeho výpovedí a hodnotení jednotlivých dôkazov ani nemohol vziať do úvahy, pretože nebola vykonaná v súlade s Trestným poriadkom, pretože bola uskutočnená skôr, než bolo obvinenému oznámené vznesenie obvinenia pre stíhaný skutok, teda nebola vykonaná kontradiktórne.

Z výpovede svedka A. F. mal súd spoľahlivo preukázané, že v daný deň 16. 1. 2019 v poobedňajších hodinách ho obžalovaný telefonicky kontaktoval a na základe jeho požiadavky ho svedok odviezol z Liptovského Hrádku do Liptovského Mikuláša (dokonca mu obžalovaný za tento odvoz zaplatil). Okolnosť, že obžalovaný telefonicky kontaktoval svedka, je potvrdená aj informáciou od telefónneho operátora spoločnosti O2 Slovakia o výpise uskutočnených hovorov, teda hovorov prijatých na telefónne číslo XXXX XXX XXX používané v deň skutku svedkom A. F. z telefónneho čísla XXXX XXX XXX používané v deň skutku obžalovaným. Hoci obžalovaný strategicky nepoprel, že by svedka A. F. uvedeného dňa poobede kontaktoval, avšak podľa jeho verzie ho F. hneď odviezť nemohol, v zápätí mu išiel autobus, ktorým sa teda odviezol do Liptovského Mikuláša, časť Okoličné. Avšak už verzia o mieste, kam sa mal odviezť, bola vyvrátená výpoveďou svedkyne B. O. a navyše svedok F. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že ho v daný deň viezol do Liptovského Mikuláša, na otázku obžalovaného, či si je týmto istý, zapochyboval s tým, že si to už nepamätá, ale poukázal na odstup času aj tú skutočnosť, že u vyšetrovateľa vypovedal pravdu. Aj keby vyšetrovateľ svedkovi ponúkal nejaké výhody vo vlastných trestných stíhaniach za poskytnutie informácií k tomuto skutku (ako svedkovi S.), neznamená to, že by vypovedal účelovo, svedok zotrval na tom, že vypovedal pravdu a poukázal vzhľadom na odstup času 4 rokov na svoju skoršiu výpoveď. Nie je dôvod, aby súd jeho výpovediam neveril.

Výpoveď obžalovaného A. A. je v evidentnom rozpore s výpoveďami svedkyne B. O. najmä v okolnosti, ktorú uvádzal spontánne v prípravnom konaní, kam sa po návšteve u syna v Liptovskom Hrádku, vracal ako do miesta svojho vtedajšieho bydliska ku svojej družke B. O., a síce tvrdil, že išiel ku nej do Okoličného. Táto svedkyňa však vypovedala, že v čase skutku nebývali v Okoličnom, ale na inom mieste v Liptovskom Mikuláši, čím vyvrátila obžalovaným uvádzanú verziu okolností o príchode do Okoličného. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že síce v inkriminovaný deň telefonoval A. F., kvôli odvozu z Liptovského Hrádku do Liptovského Mikuláša, avšak nakoniec išiel domov na autobuse a s A. F. sa ani nestretol, aj táto skutočnosť bola vyvrátená výpoveďou svedka A. F., pretože ten popísal, ako ho obžalovaný telefonicky kontaktoval, za akých okolností sa stretli, kde sa stretli, aj to, že ho odviezol do Liptovského Mikuláša ku StopShopu, čím je vyvrátená ďalšia skutková okolnosť uvádzaná obžalovaným o ceste autobusom z Liptovského Hrádku. Uvedené zistenia znižujú dôveryhodnosť výpovede obžalovaného, pretože je zrejmé, že výpoveď obžalovaného je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Zároveň súd nevidí dôvod neveriť výpovediam týchto svedkov, ani motív, či snahu poškodiť obžalovanému, pretože z výpovedí svedkov, ani obžalovaného nevyplývalo, že by boli medzi nimi negatívne vzťahy, nevráživosť, alebo by dosiahli nejaký prospech, ak by uvádzali svedčiace okolnosti proti obžalovanému. Zároveň, ak boli medzi skoršími a neskoršími výpoveďami svedkov nejaké rozdiely, či rozpory, obaja poukázali na odstup času od svojich skorších výpovedí a zotrvali na pôvodných výpovediach. Z týchto dôvodov súd obhajobe obžalovaného neveril a vyhodnotil ju ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Z informácií poskytnutých spoločnosťou O2 Slovakia, s.r.o., vyplýva, že bunka telefónneho operátora, tzv. BTS, ktorá zachytila telefonický hovor, sa nachádzala na ulici S. F. XXX R. I. K.. Nič nedokazuje tú skutočnosť, že sa priamo na tejto ulici mal nachádzať aj obžalovaný a práve z tejto ulice mal vykonávať telefonický hovor svedkovi A. F. dňa 16. 1. 2019 v čase o 15:37:25 hod. K námietkam obžalovaného a obrane, ktorú obhajoba preukazovala výstupmi z tzv. google.mapy o tom, že obžalovaný by musel po skutku utekať iným smerom, než opisuje poškodená, resp. na ulici Belanskej by sa jednak stretol s policajnou hľadáčkou a jednak by časovo nemohol stihnúť sa presunúť ku kostolu Navštívenia P. Márie na ul. M. R. Štefánika, kde ho vyzdvihol svedok F., ktorý je iným smerom, než ul. Belanská, je potrebné uviesť, že podľa úvah obhajoby, by potom obaja účastníci telefonického hovoru – aj obžalovaný, aj svedok A. F. sa mali v čase telefonátu nachádzať na ul. Belanská 537 v Liptovskom Hrádku, čo nie je logické. Je všeobecne známou skutočnosťou, že bunka telefónneho operátora má označenie BTS (základňová stanica GSM alebo vysielač a prijímač základňová stanica GSM alebo základňová rádiová stanica GSM, po anglicky GSM base transceiver station /base station/ radio base station, skr. BTS; slangovo bétéeska), je komponent siete GSM, ktorý obsluhuje aspoň jednu bunku (t. j. geografickú oblasť) a je riadený základňovou radiacou jednotkou (BSC), z uvedenej definície je možné dospieť k logickému záveru, že táto bunka má určitý územný dosah. Súd na základe vykonaného dokazovania má za to, že táto počiatočná aj koncová bunka umiestnená na ulici Belanská v Liptovskom Hrádku (ako vyplýva z písomnej informácie spoločnosti O2 Slovakia), zachytila vo svojej geografickej oblasti signál (vykonávaného a prijímaného hovoru) telefónu A. F., čo ale neznamená zároveň aj umiestnenie mobilného telefónu volajúceho, teda obžalovaného, na ul. Belanskej, v čase, keď vykonával tento telefonický hovor.

Rozhodnutie o vine súd opiera aj o prezentované závery znaleckého dokazovania a výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní, o ktorého správnosti a odbornosti nemá pochybnosti. Znalec vysvetlil, na základe akých skutočností dospel ku svojim záverom za použitia poskytnutých kamerových záznamov z okolia miesta činu a vstupných parametrov zadávaných a vyhodnocovaných pomocou počítačového programu. Z jeho záverov bolo preukázané, že antropometrickou analýzou postavy zachytenej na zázname kamier z verejných priestorov Liptovského Hrádku dňa 16. 1. 2019 v čase od 15.27 do 15.32 hod. a porovnaním s osobou obžalovaného, bola nájdená zhoda v proporcionálnosti postavy a na analyzovanom zázname je s vysokou pravdepodobnosťou zachytený práve A. A.. Na otázky obhajoby znalec taktiež uviedol, skúmanie akých technických parametrov, pre závery jeho znaleckého dokazovania nemajú význam. Je potrebné taktiež poukázať na to, že znalec nevyhodnocuje vstupné parametre sám, ale vyhodnotenie uskutočňuje počítačový program. K miere zameniteľnosti osoby obžalovaného s inou osobou, ktorú určil znalec na 20 %, maximálne 25 %, súd túto v kontexte ostatných skutkových okolností preukázaných ďalšími dôkazmi (výpovede poškodenej, svedkov O. a F., informácie poskytnuté telefónnym operátorom) vyhodnocuje ako nízku mieru možnosti zameniť obžalovaného ako osobu, ktorá bola zaznamenaná na kamerovom zázname, ktorý predstavoval podklad znaleckého dokazovania z odvetvia kriminalistickej antropológie, s inou osobou.

Ku spôsobilosti náležite sa obhajovať v prípravnom konaní a s tým spojené prípadné porušenie procesných práv obžalovaného, o jeho dostatočnej schopnosti vypovedá nielen záver znalca A. H., ktorý skúmal duševný stav obvineného síce v inej trestnej veci, avšak časovo veľmi blízko skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu (dňa 16. 1. 2019 a v dňoch 22. 1. 2019 a 23. 1. 2019, pre ktoré bol aj právoplatne odsúdený v konaní sp. zn. 3T/35/2019) a vyhodnotil, že tento bol schopný chápať zmysel trestného konania, neboli pochybnosti o jeho spôsobilosti v kontexte možnosti obhájiť svoje procesné práva (súd sa nevyjadruje k pochybnosti o možnosti rozpoznať protiprávnosť činu alebo ovládať svoje konanie, pretože tú znalec skúma vo vzťahu ku každému skutku osobitne, takáto pochybnosť tu ani nevznikla). Rovnako aj lekárska správa primárky psychiatrického oddelenia LNsP Liptovský Mikuláš vypovedá o tom, že dňa 14. 1. 2019, teda len 2 dni pred spáchaním skutku lúpeže bol obžalovaný po odvykacej kúre prepustený v kompenzovanom stave. Súd je názoru, že v prípravnom konaní nebola závažná pochybnosť o tom, že obžalovaný nie je spôsobilý sa náležite obhajovať a obhajcu by z týchto dôvodov mal mať. Samotná závislosť na návykových látkach takýto dôvod povinnej obhajoby nezakladá. Napokon obhajcu mal v čase, keď bol a je vo výkone trestu v inej veci, keďže ide o dôvod povinnej obhajoby. Pokiaľ ide o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo/44/2016, na ktoré poukazovala obhajoba, uvedené rozhodnutie sa zaoberá porušením práva na obhajobu za diametrálne odlišných dôvodov na strane obvineného, u ktorého bola konštatovaná duševná zaostalosť, obmedzené chápanie zmyslu trestného konania, ktoré bolo odhalené skúmaním duševného stavu uvedeného obvineného v rámci iného trestného konania. U obžalovaného A. A. však práve v inom konaní, ktoré sa viedlo

pre skutky spáchané s veľmi krátkym časovým odstupom len niekoľkých dní po stíhanom skutku lúpeže zo 16. 1. 2019, kde bol podrobený skúmaniu duševného stavu, bolo preukázané, že netrpí žiadnou duševnou chorobou, je schopný chápať zmysel trestného konania, dokonca k malému zníženiu rozpoznávacích a ovládacích schopností jedného zo skutkov znalec poukázal na to, že ho zapríčinil výlučne účinok požitých návykových látok, ktorých nepriaznivé účinky na svoju osobu poznal a bol schopný predpokladať. Preto súd nemá dôvod domnievať sa, že v tejto trestnej veci vyvstala taká okolnosť, ktorá by odôvodňovala pochybnosť o spôsobilosti obžalovaného sa náležite obhajovať.

Súd odmietol vykonať dôkaz pribratím znalcov, resp. vykonaním znaleckého dokazovania z odboru antropológie, pretože takýto znalecký posudok bol už v tomto konaní vykonaný, podmienky pre vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania neboli splnené a pokiaľ obžalovaný nesúhlasil s výsledkom znaleckého dokazovania, ktoré do konania zabezpečil prokurátor, mal možnosť zabezpečiť si vlastný posudok, keďže je stranou v konaní a platí zásada kontradiktórnosti trestného konania. Rovnako je súd názoru, že nie je dôvod na zabezpečovanie znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, pretože nevznikla pochybnosť o duševnom stave obžalovaného, uvedené dokazovanie by len predĺžilo trestné konanie. Tiež nebol dôvod pre vykonanie výsluchu znalca A. O. H., ktorý v inom konaní podal znalecký posudok, tento bol prečítaný ako listinný dôkaz na dokreslenie osobnosti obžalovaného v období časovo blízkom stíhanému skutku (január 2019) a práve z neho bolo možné dospieť k presvedčeniu, že tu nie je pochybnosť o duševnom zdraví obžalovaného v čase skutku ani o jeho spôsobilosti sa náležite obhájiť.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd dostatočne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že osobou, ktorá dňa 16. 1. 2019, s motívom získania majetkového prospechu, spôsobom opísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku za použitia násillia osobu vyššieho veku zhodila na zem, zmocnila sa jej ruksaku, ktorý mala na chrbte a z ruksaku vybrala a zmocnila sa jej peňaženky, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške najmenej 400,- Eur, ktorej sa zmocnila spolu s touto peňaženkou, čím svojím konaním spôsobila škodu poškodenej na majetku vo výške najmenej 400,- Eur, bol práve obžalovaný A. A.. K naplneniu skutku závažnejším spôsobom konania (kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu lúpeže) na chránenej osobe, t. j. na osobe vyššieho veku, súd uvádza, že obžalovaný a poškodenej sa pred skutkom samotným nepoznali, avšak skutočnosť, že u poškodenej sa jedná o staršiu osobu bola evidentne pre obžalovaného dostatočne rozpoznateľná už v čase, kedy poňal úmysel zmocniť sa cudzej veci a mal vedomosť o tom, že sa tohto skutku dopúšťa voči osobe vyššieho veku. Táto skutočnosť vyplynula z výpovede poškodenej, ktorá uviedla, že už v čase, kedy k nej od chrbta pristúpil páchatel a počas celého skutku nemala na hlave ani kapucňu, ani čiapku, ani inú pokrývku, ktorá by mu bránila vnímať, že vlasy mala šedivej farby, tieto si nefarbila ani v čase skutku, teda obžalovaný mal dostatočnú možnosť už vopred presvedčiť sa o tom, že osoba, voči ktorej smeruje svoje konanie, je osobou vyššieho veku.

Súd upravil skutkové okolnosti v skutku podľa výpovedí poškodenej, konkrétne farbu odcudzenej peňaženky, pri ktorej poukázala na to, že nebola červenej farby, ale bledej, bielo-béžovej farby, ako aj skutočnosť, že v odcudzenej peňaženke sa nachádzala hotovosť do 400,- Eur, nie cca 390,- Eur, ako sa uvádzalo v obžalobe.

Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a príčetnosti a z vykonaného dokazovania súd nemá zistené žiadne okolnosti vylučujúce protiprávnosť spáchaného zločinu. Z hľadiska subjektívnej stránky sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože svojím konaním chcel a aj porušil spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spoločenský záujem spočívajúci v záujme štátu na ochrane slobody rozhodovania človeka, jeho majetku a na ochrane domovej slobody. Z hľadiska objektívnej stránky mal súd za preukázané, že obžalovaný svojím násilným konaním sa zmocnil cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na osobe vyššieho veku. Medzi protiprávnym konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

V rámci úvah o treste súd k osobe obžalovaného zistil, že obžalovaný sa od 27. 1. 2023 nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Žilina, odkiaľ bol premiestnený do ÚVTOS Sučany, kde je hodnotený všeobecne s tým, že adaptácia na podmienky výkonu trestu prebehla bez nedostatkov. Ústavný poriadok dodržiava. Príkazy a nariadenia personálu plní. Konfliktne situácie nevyvoláva. Sociálny kontakt udržiava korešpondenciou a balíkmi mimo ústav. Bol krátko pracovne zaradený,

vyradený bol z organizačných dôvodov, záujem o opätovné zaradenie prejavuje len čiastočne. Zodpovedne vykonáva činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Počas doterajšieho výkonu väzby nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený. Predpokladaný koniec výkonu trestu je dňa 29. 11. 2023.

Podľa aktuálnej lustrácie v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov bol priestupkovo riešený v rokoch 2017 a 2018 celkovo 2-krát, za priestupky pre porušenie pravidiel cestnej premávky, kedy viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, tieto boli vyriešené uložením pokút vo výške 200,- Eur a zákazom činnosti na 8 mesiacov a 450,- Eur a zákazom činnosti na 10 mesiacov. Z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný má osem záznamov za obdobie rokov 1997 až 2020. Pri prvom, treťom a štvrtom zázname sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Druhý záznam svedčí o schválení zmiernosti. Dva záznamy (6. a 7. v poradí) svedčia o odsúdeniach zahraničným súdom v Nemeckej spolkovej republike, oba v roku 2019 pre trestné činy krádeže na peňažné tresty. Trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/35/2019 zo dňa 17. 4. 2019, právoplatným dňa 17. 4. 2019, pre skutok spáchaný dňa 22. 1. 2019 kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, skutok zo dňa 23. 1. 2019 kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a skutok spáchaný dňa 4. 11. 2018 kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu na 2 roky a 6 mesiacov, pričom mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmienčne prepustený dňa 22. 3. 2021, avšak dňa 18. 8. 2022 mu bol nariadený zvyšok tohto trestu. Následne bol odsúdený (8. záznam) trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/41/2020 zo dňa 18. 5. 2020, právoplatným dňa 18. 5. 2020, pre skutok spáchaný dňa 2. 2. 2020 právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol prepustený dňa 22. 3. 2021, nariadený mu bol zvyšok trestu dňa 18. 8. 2022 a tento vykonal dňa 7. 4. 2023. Posledné právoplatné odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 21T/46/2023 zo dňa 28. 6. 2023 pre skutok spáchaný od decembra 2021 do 13. 12. 2022 právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a skutok od 17. 1. 2022 do 13. 12. 2022 právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f/ Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zatiaľ nie je zaznamenané v registri trestov. Aktuálne sa proti obžalovanému nevedie iné trestné konanie.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného pri ukladaní trestu súd u obžalovaného nevzhladol žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť. Na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona súd neprihliadal, pretože pri odsúdeniach časovo predchádzajúcich spáchanie skutku (pred 16. 1. 2019) sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Rovnako použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, že spáchal viacero trestných činov (pri ukladaní súhrnného trestu podľa zásad na uloženie trestu úhrnného) vylučuje použité ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona, pretože sa zločinu a prečinu dopustil dvoma a viacerými skutkami, čím sa zvyšuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a táto okolnosť by mohla byť obžalovanému zohľadnená opakovane, čo nie je prípustné. Za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody na 7 rokov až 12 rokov. Súhrnný trest sa ukladá podľa zásad upravených v § 41 ods. 1 Trestného zákona na uloženie úhrnného trestu, t. j. podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin zo zbiehajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný, ktorým v tomto prípade je práve stíhaný zločin lúpeže. Ostatné zbiehajúce sa trestné činy, za ktoré sa ukladá súhrnný trest sú prečinmi, za ktoré je možné podľa Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody najviac na dva roky (prečiny krádeže a prečin poškodzovania cudzej

veci z konania 3T/35/2019). Pri neexistencii poľahčujúcich ani priťažujúcich okolností sa zákonom ustanovená trestná sadzba nemení.

Po oboznámení sa s obsahom lustrácií a trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/35/2019, doručený obvinenému dňa 17. 4. 2019 s účinkami vyhlásenia rozsudku mal súd nepochybne preukázané, že skutok, pre ktorý bola na A. A. podaná obžaloba, spáchal skôr, než mu bol dňa 17. 4. 2019 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaní zn. 3T/35/2019, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby na 2 roky a 6 mesiacov. Doručenie trestného rozkazu má rovnaké účinky, ako vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa a predstavuje právnu skutočnosť, v dôsledku ktorej bolo nutné uložiť obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť, ktorej sa dovtedy dopustil, preto za skutky spáchané po dni 17. 4. 2019 sa ukladajú samostatné tresty a majú charakter recidívy. Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu musí taktiež dodržať zásadu, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, pritom v tomto prípade uloženie iného, než nepodmieneného trestu odňatia slobody s poukazom na zákonnú trestnú sadzbu nie je možné a zároveň súd nezistil okolnosti pre použitie mimoriadneho zníženia trestu. Druh uloženého trestu a jeho výmera musí poskytovať záruku nielen generálnej prevencie v spoločnosti, ale aj individuálnej prevencie a obžalovanému zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a byť tak dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu.

Z lustrácií je nepochybné, že obžalovaný je osobou, ktorá sa opakovane dostáva do rozporu so zákonom, pričom sa dopúšťal trestnej činnosti rôzneho charakteru, prevažne však majetkovej trestnej činnosti. Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu prihliadal nielen na osobu páchatel'a a jeho kriminálnu minulosť, ale aj na možnosť nápravy obžalovaného do budúcnosti. Po zohľadnení všetkých okolností spočívajúcich v okolnostiach skutku a v osobe obžalovaného, vyhodnotil, že spravodlivým trestom za súdený skutok bude trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, t. j. na dolnej hranici trestnej sadzby ako dostatočné potrestanie tohto konkrétneho páchatel'a, nie je treba na neho vplyvať trestom dlhšieho trvania a z hľadiska ochrany spoločnosti pred páchatel'mi závažnej trestnej činnosti ide o trest aj dostatočne prísny a represívny, tak, aby splnil svoj účel najmä tým, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, zabezpečí a zavŕši jeho nápravu, čím by mal splniť účel individuálnej prevencie. Zároveň je súd presvedčený, že takáto výmera trestu odňatia slobody bude pôsobiť odstrašujúco na prípadných ďalších páchatel'ov a odradí ich od podobného protiprávneho konania, čím bude naplnený aj účel generálnej prevencie trestu.

Pre výkon tohto trestu súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia z dôvodu, že pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu, ktorý by mu bol uložený pre úmyselný trestný čin.

V nadväznosti na uloženie súhrnného trestu bol v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste rozhodnutia, ktorého sa ukládanie súhrnného trestu týkalo, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

V rámci adhézneho konania súd rozhodol o uplatnenom nároku na náhradu škody poškodenou, ktorú jej svojím konaním spôsobil obžalovaný, a ktorú si riadne a včas uplatnila v prípravnom konaní. Uplatnená suma pozostávala z náhrady za majetkovú škodu na odcudzenej peňaženke a odcudzenej finančnej hotovosti. Z vykonaného dokazovania bola odborným vyjadrením preukázaná hodnota odcudzenej peňaženky vo výške 10,- Eur a odcudzená finančná hotovosť výpoveďou poškodenej v sume do 400,- Eur. Poškodená si v zásade uplatnila sumu nižšiu, ktorú zaokrúhlila na sumu 400,- Eur, preto jej bol nárok priznaný v uplatnenom rozsahu vo výške 400,- Eur a na jej zaplatenie zaviazal obžalovaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.